

Del 28 de juny del 2010 al 22 de juny del 2021

written by Jaume Renyer | 26 de juny de 2021

El 28 de juny del 2010 el Tribunal Constitucional dictava sentència liquidant l'Estatut reformat i referendat el 2006 sense tenir competència per a fer-ho i actuant al servei del PP i el PSOE que l'havien impugnat per diferents vies. El del 18 de juny del 2006 sí que va ser un referèndum acordat, com ara demana el president Pere Aragonès, i no va ser respectat pel poder espanyol. D'aqueix precedent ningú sembla recordar-se'n, ara que tothom parla de taula de diàleg i "[reencuentros](#)" ficticis.

El 10 de juliol del 2010 es va convocar a Barcelona una [magna manifestació de rebuig](#), amb el lema "[Som una nació i nosaltres decidim](#)", que pot considerar-se com el punt de partida del procés independentista que [s'enlairaria decididament arran de l'Onze de Setembre del 2012](#). Significativament, a la primera fila de la manifestació del 10 de juliol hi eren José Montilla i Ernest Benach, aleshores presidents de la Generalitat i del Parlament respectivament, que seien dilluns displicentment a les butaques del Liceu per acompanyar Pedro Sánchez. També hi va ser Heribert Barrera, que poc [abans havia propugnat una via de confrontació democràtica](#) amb el poder espanyol consistent en fer valer la representació parlamentària catalana a Madrid per bloquejar la governabilitat de l'Estat fins que no s'avingués a negociar l'exercici del dret d'autodeterminació. Ni llavors, ni ara quan seria factible fer-ho, els partits catalans contempen aqueixa possibilitat, perfectament legal i a recer de la repressió que tant condiciona les seves decisions.

Avui, 22 de juny, onze anys després d'aquells esdeveniments i una llarga "revolució dels somriures" i de fictícia "construcció d'estructures d'estat" sense moure's del règim

autonòmic, ERC i rere seu Junts per Catalunya i la CUP, s'avenen als indults pactats amb el govern espanyol [en una operació d'estat](#) per liquidar el procés independentista català. De la (falsa) confrontació amb el poder estatal, hom ha passat a la col·laboració a l'estabilitat del règim espanyol, del qual s'espera un "referèndum pactat", sobre què?, doncs, sobre retornar a l'estadi autonòmic del 2006. El fet que Junqueras s'hagi conxorxat amb Pedro Sánchez per facilitar els indults abans que les institucions parlamentàries i judicials europees rebreguin les actuacions polítiques i judicials espanyoles contra els exiliats Puigdemont, Comín i Ponsatí, només s'explica per la [voluntat deliberada de neutralitzar](#) la projecció internacional del cas català i retornar-lo a un conflicte intern. [La premsa internacional així ho interpreta avui](#).

El següent pas d'ERC serà [avenir-se a un referèndum autonòmic amb tres preguntes](#), cap explícitament sobre el dret d'autodeterminació. Esquerra ja fa anys, abans i sobretot després del Primer d'Octubre, que treballa per [desconstruir el procés independentista](#) per reconduir-lo a una segona transició espanyola. De fet, com anunciava ahir Pedro Sánchez, s'ha bastit un nou bloc polític integrat per PSOE, Comuns i ERC, constitucionalista i autonomista, que ocupa el centre de l'ordre establert a Madrid i a Barcelona, deixant fora els extrems espanyolistes de PP i Vox i els independentistes de Junts/CUP.

La majoria del 52% independentista és un miratge, ja que el govern efectiu de la Generalitat respondrà a l'entesa estratègica entre PSC+Comuns+ERC, sent Junts per Catalunya una simple comparsa sense capacitat de resposta. Per molt que el president Puigdemont contraposi l'esperit del Liceu al del Primer d'Octubre, mentre faci seguidisme d'Esquerra via Jordi Sánchez, no hi haurà resposta independentista d'estat a [l'operació espanyolista "Conde de Barcelona"](#).

Post Scriptum, 23 de juny del 2021.

Només Albano Dante-Fachín (ningú de la CUP, ni de Junts per Catalunya), gosa posar el dit a la nafra, [només La República.cat hi para compte](#): Picabaralla a la xarxa entre Roger Heredia i Fachín pel paper de Junqueras i ERC davant l'informe del Consell Europeu. Fachín opina que la carta de Junqueras ha ajudat a “tapar l'hòstia europea amb l'acte del Liceu” i Heredia li replica que viu en una “bombolla crispada”.